

Legea nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural national mobil, republicata 2008

Republicată în [Monitorul Oficial, Partea I nr. 828 din 09/12/2008](#)

Capitolul I - Dispozitii generale

Art. 1

(1) Prezenta lege instituie regimul juridic al bunurilor aparținând patrimoniului cultural național mobil, ca parte a patrimoniului cultural național, și reglementează activitățile specifice de protejare a acestora.

(2) Patrimoniul cultural național cuprinde ansamblul bunurilor identificate ca atare, indiferent de regimul de proprietate asupra acestora, care reprezintă o mărturie și o expresie a valorilor, credințelor, cunoștințelor și tradițiilor aflate în continuă evoluție; cuprinde toate elementele rezultate din interacțiunea, de-a lungul timpului, între factorii umani și cei naturali.

Art. 2

(1) Statul garantează proprietatea și asigură, potrivit legii, protejarea bunurilor care fac parte din patrimoniul cultural național mobil.

(2) Exercițarea dreptului de proprietate și a altor drepturi reale, precum și a dreptului de administrare asupra unui bun din patrimoniul cultural național mobil este supusă reglementărilor prezentei legi.

(3) Statul asigură, potrivit legii, baza materială și resursele financiare necesare pentru protejarea patrimoniului cultural național mobil.

(4) În sensul prezentei legi, prin protejarea patrimoniului cultural național mobil se înțelege ansamblul de măsuri având caracter științific, juridic, administrativ, financiar, fiscal și tehnic, menite să asigure identificarea, cercetarea, inventarierea, clasarea, conservarea, asigurarea securității, întreținerea, prepararea, restaurarea și punerea în valoare a patrimoniului cultural național mobil, în vederea asigurării accesului democratic la cultură și a transmiterii acestui patrimoniu generațiilor viitoare.

(5) Protejarea patrimoniului cultural național mobil este realizată prin intermediul autorităților administrației publice, al unor instituții specializate, cum sunt muzeele, colecțiile publice, casele memoriale, arhivele și bibliotecile, al cultelor religioase și instituțiilor ecleziastice, precum și al organizațiilor neguvernamentale cu activitate în domeniu.

Art. 3

(1) Patrimoniul cultural național mobil este alcătuit din bunuri cu valoare istorică, arheologică, documentară, etnografică, artistică, științifică și tehnică, literară, cinematografică, numismatică, filatelică, heraldică, bibliofilă, cartografică și epigrafică, reprezentând mărturii materiale ale evoluției mediului natural și ale relațiilor omului cu acesta, ale potențialului creator uman și ale

contributiei romanesti, precum si a minoritatilor nationale la civilizatia universala.

(2) Bunurile care alcatuiesc patrimoniul cultural national mobil sunt:

1. bunuri arheologice si istorico-documentare, precum:

- a) descoperirile arheologice terestre si subacvatice, unelte, ceramica, inscriptii, monede, sigilii, bijuterii, piese de vestimentatie si harnasament, arme, insemne funerare, cu exceptia esantioanelor de materiale de constructie, materiale din situri, care constituie probe arheologice pentru analize de specialitate;
- b) elemente provenite din dezmembrarea monumentelor istorice;
- c) marturii materiale si documentare privind istoria politica, economica, sociala, militara, religioasa, stiintifica, artistica, sportiva sau din alte domenii;
- d) manuscrise, incunabule, carti rare si carti vechi, carti cu valoare bibliofila;
- e) documente si tiparituri de interes social: documente de arhiva, harti si alte materiale cartografice;
- f) obiecte cu valoare memorialistica;
- g) obiecte si documente cu valoare numismatica, filatelica, heraldica: monede, ponduri, decoratii, insigne, sigilii, brevete, marci postale, drapele si stindarde;
- h) piese epigrafice;
- i) fotografii, clisee fotografice, filme, inregistrari audio si video;
- j) instrumente muzicale;
- k) uniforme militare si accesorii ale acestora;
- l) obiecte cu valoare tehnica;

2. bunuri cu semnificatie artistica, precum:

- a) opere de arta plastica: pictura, sculptura, grafica, desen, gravura, fotografie si altele;
- b) opere de arta decorativa si aplicata din sticla, ceramica, metal, lemn, textile si alte materiale, podoabe;
- c) obiecte de cult: icoane, broderii, orfevrarie, mobilier si altele;
- d) proiecte si prototipuri de design;
- e) materiale primare ale filmelor artistice, documentare si de animatie;
- f) monumente de for public, componente artistice expuse in aer liber;

3. bunuri cu semnificatie etnografica, precum:

- a) unelte, obiecte de uz casnic si gospodaresc;
- b) piese de mobilier;
- c) ceramica;
- d) textile, piese de port, pielarie;
- e) alte obiecte din metal, lemn, os, piatra, sticla;
- f) obiecte de cult;
- g) podoabe;
- h) ansambluri de obiecte etnografice;
- i) monumente din muzeele etnografice in aer liber;

4. bunuri de importanta stiintifica, precum:

- a) specimene rare si colectii de zoologie, botanica, mineralogie si anatomie;
- b) trofee de vanat;

5. bunuri de importanta tehnica, precum:

- a) creatii tehnice unicate;

- b) raritati, indiferent de marca;
- c) prototipurile aparatelor, dispozitivelor si masinilor din creatia curenta;
- d) creatii tehnice cu valoare memoriala;
- e) realizari ale tehnicii populare;
- f) matrite de compact-discuri, de CD-ROM, de DVD si altele asemenea.

Art. 4

Bunurile aparinand patrimoniului cultural national mobil fac parte, in functie de importanta sau de semnificatia lor istorica, arheologica, documentara, etnografica, artistica, stiintifica si tehnica, literara, cinematografica, numismatica, filatelica, heraldica, bibliofila, cartografica si epigrafica, de vechimea, unicitatea sau raritatea lor, din:

- a) tezaurul patrimoniului cultural national mobil, denumit in continuare tezaur, alcatuit din bunuri culturale de valoare exceptionala pentru umanitate;
- b) fondul patrimoniului cultural national mobil, denumit in continuare fond, alcatuit din bunuri culturale cu valoare deosebita pentru Romania.

Art. 5

(1) Bunurile culturale mobile pot fi proprietate publica sau privata a statului ori a unitatilor administrativ-teritoriale sau proprietate privata a persoanelor fizice si a persoanelor juridice de drept privat.

(2) Asupra bunurilor prevazute la alin. (1) se pot constitui, potrivit formei de proprietate, in conditiile legii, un drept de administrare sau alte drepturi reale, dupa caz.

Art. 6

(1) Ministerul Culturii si Cultelor si Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor coordoneaza activitatile specifice din domeniul patrimoniului cultural national mobil.

(2) Face exceptie de la prevederile alin. (1) Fondul Arhivistic National al Romaniei aflat in administrarea Arhivelor Nationale, precum si in cea a directiilor judetene ale Arhivelor Nationale, constituit in conformitate cu prevederile Legii Arhivelor Nationale nr. 16/1996, cu modificarile si completarile ulterioare.

(3) Ministerul Culturii si Cultelor reprezinta statul roman in relatiile interne si internationale care au ca obiect patrimoniul cultural national mobil.

Art. 7

(1) Autoritatile competente au obligatia sa faca toate demersurile, potrivit prevederilor legale in vigoare si conventiilor internationale la care Romania este parte, pentru redobandirea unor bunuri culturale care au fost exportate ilegal, au fost sustrate din muzee sau colectii ori sunt detinute fara temei legal in strainatate.

(2) Autoritatile competente se angajeaza sa participe la orice operatiune internationala organizata in comun, in baza unui acord de cooperare, in vederea interzicerii si impiedicarii operatiunilor ilicite de import, export si transfer de proprietate al bunurilor culturale.

Art. 8

Autoritatile publice, proprietarii, titularii altor drepturi reale, precum si titularii dreptului de

administrare asupra bunurilor ce fac parte din patrimoniul cultural national mobil au obligatia de a le proteja impotriva oricaror acte comisive sau omisive care pot duce la degradarea, distrugerea, pierderea, sustragerea sau exportul ilegal al acestora.

Capitolul II - Cercetarea, inventarierea si clasarea

Art. 9

Activitatea de cercetare, desfasurata de cercetatorii stiintifici in institutii publice specializate, detinatoare de bunuri care fac parte din patrimoniul cultural national mobil, are ca obiect cercetarea, dezvoltarea si valorificarea stiintifica a patrimoniului cultural national mobil, in principal a celui detinut de institutia respectiva.

Art. 10

In sensul prezentei legi, prin clasare se intelege procedura de stabilire a bunurilor culturale mobile care fac parte din categoriile juridice ale patrimoniului cultural national mobil, tezaur si fond.

Art. 11

Declansarea procedurii de clasare a bunurilor culturale mobile se face:

1. Din oficiu, in urmatoarele situatii:

- a) pentru bunurile culturale mobile aflate in proprietatea statului sau a unitatilor administrativ-teritoriale si administrate de institutii publice, regii autonome, companii nationale, societati nationale sau alte societati comerciale la care statul sau o autoritate a administratiei publice locale este actionar;
- b) pentru bunurile culturale mobile aflate in proprietatea cultelor religioase;
- c) pentru bunurile culturale mobile care fac obiectul unei vanzari publice prin licitatie sau prin intermediul unui agent autorizat;
- d) pentru bunurile culturale mobile pentru care se solicita exportul temporar sau definitiv;
- e) pentru bunurile culturale mobile descoperite intamplator ori in cadrul unor cercetari arheologice, etnologice, paleontologice sau geologice;
- f) pentru bunurile culturale mobile confiscate;
- g) pentru bunurile culturale mobile care au facut obiectul unor tentative de export ilegal;
- h) pentru bunurile culturale mobile care au parasit ilegal teritoriul Romaniei;
- i) pentru bunurile aflate in custodia institutiilor publice, care urmeaza sa fie restituite;
- j) pentru bunurile culturale mobile ce urmeaza a fi restaurate;
- k) pentru bunurile culturale mobile ce fac obiectul declansarii unei cercetari penale.

2. La solicitarea persoanelor fizice si a celorlalte persoane juridice de drept privat, proprietare ale bunului respectiv.

Art. 12

(1) Clasarea se va efectua pe baza unui raport de expertiza intocmit de experti sau specialisti acreditati de Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor.

(2) Clasarea unui bun trebuie finalizata in cel mult 3 luni din momentul declansarii procedurii de clasare.

(3) Organismul stiintific competent sa hotarasca asupra propunerilor de clasare este Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor.

(4) Hotararea de clasare va fi semnata de presedintele Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor si va fi aprobata prin ordin al ministrului culturii si cultelor, in interiorul termenului prevazut la alin. (2).

(5) La hotararea de clasare se anexeaza in extras concluziile raportului de expertiza prin care se asigura identificarea bunului cultural mobil respectiv, fisa standard a obiectului si fotografia alb-negru sau color, dupa caz.

(6) In cazul bunurilor culturale mobile care nu au fost propuse la clasare, concluziile raportului de expertiza cuprinzand datele de identificare a bunurilor se vor comunica proprietarului sau titularului de alte drepturi reale in termen de 30 de zile de la data finalizarii expertizei.

(7) Contestarea expertizei bunurilor culturale mobile care nu au fost propuse la clasare se face la Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor in termen de 10 zile de la primirea instiintarii expertului sau specialistului. Solutionarea contestatiei se comunica in termen de 20 de zile.

Art. 13

(1) Institutiile publice detinatoare de bunuri culturale mobile apartinand patrimoniului cultural national mobil au obligatia de a inventaria aceste bunuri, atat analitic, prin fisa standard, conform normelor emise de Ministerul Culturii si Cultelor, cat si sinoptic, prin banca de date, continand si arhiva imagistica.

(2) Autoritatile publice in subordinea carora functioneaza institutiile detinatoare de bunuri apartinand patrimoniului cultural national mobil au obligatia de a asigura resursele financiare necesare, in vederea inventarierii informatizate a bunurilor.

(3) Bunurile culturale aflate in colectiile administrate de institutiile specializate, de culte si de institutiile ecleziastice sunt inventariate potrivit prevederilor prezentei legi.

Art. 14

(1) Ministerul Culturii si Cultelor comunica, in scris, proprietarului, titularului altor drepturi reale sau, dupa caz, titularului dreptului de administrare ordinul de clasare, in termen de 10 zile de la aprobare.

(2) Ministerul Culturii si Cultelor elibereaza, pentru fiecare bun clasat, un certificat de clasare si fisa standard a obiectului.

(3) Certificatul de clasare si fisa standard a obiectului insotesc bunul clasat si nu constituie prin ele insele un titlu de proprietate.

Art. 15

(1) Clasarea are ca efect inscrierea bunurilor culturale mobile in Inventarul patrimoniului cultural national mobil, in una dintre cele doua categorii, tezaur sau fond.

(2) Inventarul patrimoniului cultural national mobil, intocmit pe baza ordinelor privind bunurile culturale mobile clasate, centralizarea, evidenta informatizata si administrarea documentelor care au stat la baza intocmirii acestuia se efectueaza de Institutul de Memorie Culturala.

(3) Datele privind patrimoniul cultural national mobil, cu exceptia listei cuprinzand bunurile

culturale mobile si imaginea acestora, nu au destinatie publica, fara acordul proprietarilor bunurilor.

(4) Date privind patrimoniul cultural national mobil pot fi furnizate, la cerere, de Institutul de Memorie Culturala institutiilor specializate, cercetatorilor si altor experti si specialisti acreditati, in vederea desfasurarii unor activitati specifice de identificare si cercetare. Valorificarea datelor astfel dobandite poate fi facuta numai cu consimtamantul detinatorului. Comunicarea publica a datelor de identificare a proprietarului se poate face numai cu acordul prealabil al acestuia.

(5) Informatiile cuprinse in Inventarul prevazut la alin. (1) pot fi furnizate organelor de politie, organelor de urmarire penala si instantelor judecatoresti, numai pentru solutionarea unor cauze, in directa legatura cu respectivele bunuri culturale mobile clasate si numai cu respectarea prevederilor legale in materie.

Art. 16

(1) Proprietarii, titularii altor drepturi reale sau ai dreptului de administrare si detinatorii cu orice titlu ai bunurilor culturale mobile pentru care s-a declansat procedura de clasare au obligatia de a permite examinarea bunurilor respective de catre experti sau specialisti acreditati.

(2) Bunurile culturale mobile pot fi preluate pentru analize de laborator numai in cazuri deosebite si pentru perioade determinate, prevazute in normele de clasare a bunurilor culturale mobile, doar cu acordul proprietarilor sau al titularilor altor drepturi reale, dupa caz; preluarea acestora se face pe baza unui act de predare-primire incheiat cu persoanele fizice sau juridice, dupa caz, mentionate la alin. (1), in forma prevazuta de normele emise de Ministerul Culturii si Cultelor.

Art. 17

In timpul desfasurarii procedurii de clasare din oficiu a unui bun cultural mobil, acesta se afla sub regimul de protectie prevazut, potrivit dispozitiilor prezentei legi, pentru bunurile clasate in tezaur.

Art. 18

(1) Dreptul proprietarului de a solicita clasarea unui bun cultural mobil este imprescriptibil.

(2) In cazul in care un bun cultural mobil nu a fost clasat, procedura poate fi reluata, la cerere, dupa minimum 3 ani; in situatiile in care au aparut elemente noi justificative, acest termen poate fi redus de Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor.

Art. 19

(1) Declasarea bunurilor culturale mobile are loc la cererea titularilor drepturilor de proprietate sau din oficiu, in urmatoarele cazuri:

a) invalidarea expertizei;

b) distrugere;

c) deteriorare grava care nu poate fi remediata prin operatiuni de restaurare.

(2) Declasarea urmeaza procedura stabilita la clasare.

(3) Ordinul de declasare este luat in evidenta Inventarului patrimoniului cultural national mobil, procedandu-se la radierea bunului respectiv din inventarul prevazut la art. 15 alin. (1).

(4) Ordinul de declarare se comunica in scris proprietarului, titularului altor drepturi reale, precum si titularului dreptului de administrare, dupa caz.

Art. 20

Trecerea unui bun cultural mobil dintr-o categorie a patrimoniului cultural national mobil in alta se poate face numai cu respectarea acelorasi proceduri prevazute pentru clasare.

Art. 21

(1) Ordinul de clasare, de declarare sau de trecere dintr-o categorie in alta a patrimoniului cultural national a unui bun cultural mobil poate fi contestat de proprietarul sau de titularul dreptului de administrare la Ministerul Culturii si Cultelor, in termen de 30 de zile de la comunicare.

(2) Ministerul Culturii si Cultelor este obligat sa solutioneze contestatia in termen de 30 de zile de la inregistrarea acesteia.

(3) In cazul in care proprietarul sau titularul dreptului de administrare este nemulțumit de raspunsul la contestatia adresat Ministerului Culturii si Cultelor, el se poate adresa, in conditiile Legii contenciosului administrativ nr. 554/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, instantelor judecatoresti competente.

Art. 22

(1) Bunurile culturale mobile proprietate publica, aflate in patrimoniul unor companii nationale, societati nationale sau altor societati comerciale cu capital integral ori majoritar de stat, care se privatizeaza, vor fi supuse procedurii de clasare inainte de declansarea procesului de privatizare.

(2) Autoritatea pentru Valorificarea Activelor Statului sau, dupa caz, autoritatea publica centrala ori locala care privatizeaza o persoana juridica din cele prevazute la alin. (1) are obligatia de a anunta, cu 30 de zile inainte, declansarea procedurii de privatizare, in scris, serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii si Cultelor in a carui raza teritoriala isi are sediul societatea.

(3) In termen de 10 zile de la data inregistrarii comunicarii prevazute la alin. (2), serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii si Cultelor va verifica la persoana juridica in curs de privatizare bunurile culturale mobile susceptibile de a fi clasate si, daca va fi cazul, va declansa procedura de clasare.

(4) Bunurile culturale mobile clasate ca urmare a situatiei prevazute in prezentul articol vor fi date in administrarea unei institutii publice specializate, desemnate de Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor.

Capitolul III - Pastrarea, depozitarea si asigurarea securitatii bunurilor culturale mobile

Art. 23

(1) Proprietarii, titularii altor drepturi reale sau ai dreptului de administrare, precum si detinatorii cu orice titlu ai bunurilor culturale mobile clasate au urmatoarele obligatii:

- a) sa asigure cele mai bune conditii de pastrare, conservare si, dupa caz, de depozitare a bunurilor, prevenind orice degradare, deteriorare sau distrugere a acestora;
 - b) sa nu deterioreze si sa nu distruga aceste bunuri, iar in cazul celor din metal nici sa nu le topeasca;
 - c) sa asigure securitatea acestor bunuri;
 - d) sa instiinteze in termen de maximum 5 zile serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor in cazul constatarii unui pericol iminent de distrugere sau de degradare grava a acestor bunuri;
 - e) sa nu utilizeze si sa nu permita utilizarea acestor bunuri la organizarea de spectacole, parade ale modei, ca recuzita cinematografica sau teatrala, precum si in orice alte scopuri care le-ar periclita integritatea sau le-ar expune pierderii, deteriorarii ori sustragerii;
 - f) sa permita accesul specialistilor din cadrul serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor in scopul constatarii starii de conservare a acestor bunuri; in cazul detinatorilor persoane fizice si al persoanelor juridice de drept privat accesul specialistilor serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor va fi posibil numai cu acordul scris al proprietarului privind conditiile de acces.
- (2) Proprietarii sau titularii dreptului de administrare a bunurilor culturale mobile clasate au in aceasta calitate si urmatoarele obligatii:
- a) sa asigure restaurarea bunurilor;
 - b) sa incredinteze executarea lucrarilor de restaurare exclusiv restauratorilor acreditati de Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor.
- (3) Institutiile publice specializate si nespecializate, cultele, precum si operatorii economici, care detin cu orice titlu bunuri culturale mobile clasate, au obligatia sa finanteze achizitionarea si instalarea de sisteme antiefractie, antiincendiu si de asigurare a microclimatului pentru protectia bunurilor culturale mobile.
- (4) Fac exceptie de la prevederile alin. (1) lit. e) proprietarii, persoane fizice si juridice de drept privat, care pot permite, in conditii contractuale, cu respectarea normelor de conservare si restaurare a bunurilor culturale mobile clasate, utilizarea bunurilor culturale mobile clasate in fond, la organizarea de spectacole, parade ale modei si ca recuzita teatrala si cinematografica.

Art. 24

Persoanele fizice si juridice care detin cu orice titlu bunuri culturale mobile clasate beneficiaza de consultanta gratuita din partea institutiilor specializate, in scopul pastrarii, conservarii si punerii in valoare a acestor bunuri.

Art. 25

- (1) Institutiile publice au obligatia sa permita accesul expertilor si specialistilor acreditati, precum si al cercetatorilor la bunurile culturale mobile detinute in administrare, pentru efectuarea de studii si lucrari de specialitate, in conditii convenite de comun acord.
- (2) In cazul bunurilor culturale mobile aflate in proprietate privata, pentru efectuarea de studii si lucrari de specialitate este necesar acordul proprietarului.

Art. 26

- (1) Copiile, mulajele, tirajele postume si facsimilele executate de pe bunuri culturale mobile

clasate trebuie sa fie marcate vizibil pentru a nu fi confundate cu originalul; ele vor purta mentiunea copie, facsimil, tiraj postum, numele autorului si anul in care au fost realizate, precum si specificarea colectiei in care se afla originalul.

(2) Mentiiunile prevazute la alin. (1) sunt obligatorii, indiferent de anul in care au fost realizate copiile, mulajele, tirajele postume si facsimilele si ori de cate ori acestea sunt aduse la cunostinta publicului.

Art. 27

(1) Copiile, mulajele, tirajele postume si facsimilele de pe bunuri culturale mobile clasate, aflate in proprietate publica, pot fi executate numai cu acordul scris al titularului dreptului de administrare, in conformitate cu normele avizate de Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor.

(2) Copiile, mulajele, tirajele postume si facsimilele de pe bunuri culturale mobile clasate, aflate in proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, pot fi executate numai cu acordul scris al proprietarului, in conformitate cu normele avizate de Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor.

(3) Reproducerea bunurilor culturale mobile clasate prin mijloace foto, video sau numerice se face cu acordul scris al titularului dreptului de administrare sau al proprietarului bunului reprodus, dupa caz.

(4) Persoanele care executa copii, mulaje, tiraje postume si facsimile de pe bunuri culturale mobile clasate sunt obligate sa utilizeze tehnici adecvate si sa ia masurile necesare pentru a nu fi afectate, imediat sau in timp, integritatea si calitatea originalelor.

Capitolul IV - Conservarea si restaurarea bunurilor culturale mobile clasate

Art. 28

(1) Lucrarile de conservare si restaurare a bunurilor culturale mobile clasate se efectueaza numai de catre conservatori si restauratori acreditati, pe baza unui contract incheiat potrivit dispozitiilor dreptului comun.

(2) Acreditarea conservatorilor si restauratorilor care efectueaza lucrari de conservare si restaurare a bunurilor culturale mobile clasate se face de Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor, potrivit normelor de acreditare a conservatorilor si restauratorilor.

(3) Pe baza acreditarii obtinute, Ministerul Culturii si Cultelor elibereaza conservatorilor si restauratorilor certificate de libera practica, potrivit normelor de acreditare a conservatorilor si restauratorilor.

(4) Laboratoarele si atelierele care efectueaza lucrari de conservare si restaurare a bunurilor culturale mobile clasate functioneaza pe baza unei autorizatii eliberate de Ministerul Culturii si Cultelor, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor, potrivit normelor privind autorizarea laboratoarelor si a atelierelor de conservare si restaurare.

(5) In cazul comiterii de erori profesionale, constatate de Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor, aceasta va suspenda pe termen de pana la 2 ani acreditarea prevazuta la alin. (2) sau avizul prevazut la alin. (4). Ministerul Culturii si Cultelor va lua masurile necesare pentru ducerea la indeplinire a hotararilor Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor, putand solicita

acesteia o contraexpertiza, la cererea persoanelor in cauza.

(6) Persoanele juridice de drept privat, proprietare ale laboratoarelor sau atelierelor autorizate, sunt obligate sa afiseze la loc vizibil autorizatia eliberata potrivit dispozitiilor alin. (4).

(7) Functionarea in continuare a laboratoarelor de conservare si restaurare existente in cadrul institutiilor publice specializate, precum si infiintarea de noi astfel de laboratoare se aproba de Ministerul Culturii si Cultelor, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor.

(8) Laboratoarele de conservare si restaurare, care functioneaza in cadrul institutiilor publice muzeale, pot efectua astfel de lucrari pentru alte institutii publice muzeale, pentru persoane fizice sau juridice de drept public ori privat, cu respectarea conditiilor prevazute in prezenta lege; in aceste cazuri solicitantii vor suporta cheltuielile legate de aceste lucrari, in conditii contractuale.

Art. 29

Restaurarea bunurilor culturale mobile clasate in tezaur se face numai cu avizul prealabil al Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor si numai in laboratoarele sau atelierelor autorizate, nominalizate in aviz.

Art. 30

(1) Bunurile culturale mobile clasate in tezaur, indiferent de forma de proprietate, care sunt in pericol iminent de distrugere sau degradare grava, vor fi supuse operatiunilor de restaurare si conservare prin ordin al ministrului culturii si cultelor, pe baza unui raport de expertiza aprobat de Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor.

(2) Operatiunile de restaurare si conservare astfel dispuse vor fi efectuate pe cheltuiala proprietarului.

(3) Sumele utilizate de proprietari pentru operatiunile de restaurare si conservare dispuse in conformitate cu prevederile alin. (1) si cu cele prevazute la art. 23 alin. (2) lit. a) sunt deductibile la calcularea impozitului pe venit sau profit, dupa caz.

(4) In cazul in care proprietarul bunului cultural mobil clasat in tezaur este o persoana fizica, din a carei declaratie pe propria raspundere rezulta ca nu are posibilitati financiare pentru acoperirea cheltuielilor de restaurare si conservare, aceste operatiuni vor fi finantate, partial sau integral, de la bugetul de stat ori de la bugetele locale, dupa caz, potrivit dispozitiilor prezentei legi. In cazul vanzarii ulterioare a acestor bunuri culturale mobile, costurile operatiunilor de restaurare si conservare vor fi restituite de proprietarul-vanzator institutiei finantatoare.

Art. 31

(1) Dispozitiile prezentei legi se aplica in mod corespunzator bunurilor cu valoare culturala realizate din metale pretioase ori continand pietre pretioase sau semipretioase, care se afla in proprietatea, administrarea ori sunt detinute cu orice titlu de Banca Nationala a Romaniei, de Monetaria Statului sau de celelalte banci.

(2) Persoanele juridice enumerate la alin. (1) sunt obligate sa permita examinarea bunurilor de catre expertii anume desemnati de Ministerul Culturii si Cultelor, care vor propune, daca este cazul, declansarea procedurii de clasare.

Art. 32

Este interzisă topirea sau modificarea, sub orice formă, a bunurilor culturale mobile clasate, care sunt deținute cu orice titlu de Banca Națională a României, de Monetaria Statului sau de celelalte bănci.

Capitolul V - Circulația bunurilor culturale mobile**Art. 33**

Bunurile culturale mobile clasate, aflate în proprietatea publică a statului sau a unităților administrativ-teritoriale, sunt inalienabile, insesizabile și imprescriptibile.

Art. 34

(1) Pentru organizarea unor expoziții sau realizarea unor proiecte culturale instituțiile publice pot împrumuta, după caz, unor instituții publice sau persoane juridice de drept privat din țară, în condițiile dreptului comun, bunuri culturale mobile clasate pe care le dețin în administrare, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colectiilor și cu aprobarea Ministerului Culturii și Cultelor.

(2) Persoanele fizice și juridice de drept privat pot împrumuta instituțiilor publice sau persoanelor juridice de drept privat, în condițiile dreptului comun și ale prezentei legi, bunuri culturale mobile clasate.

(3) Bunurile culturale mobile clasate, aparținând cultelor religioase, pot fi împrumutate instituțiilor publice specializate, în condițiile dreptului comun și ale prezentei legi, cu aprobarea sefiilor de cult.

(4) Organizatorul expoziției sau initiatorul/autorul proiectului cultural răspunde civil, material, disciplinar, contravențional sau penal, după caz, de integritatea bunurilor expuse, luând toate măsurile necesare pentru înlăturarea oricărui risc, în condiții de securitate, de conservare, de asigurare și de stabilire a cotelor valorice respective.

Art. 35

(1) Vânzarea publică a bunurilor culturale mobile aflate în proprietate privată sau intermedierea vânzării se efectuează numai prin operatori economici autorizați, cu respectarea prevederilor prezentei legi.

(2) Autorizarea operatorilor economici prevăzuți la alin. (1) se face de Ministerul Culturii și Cultelor, cu avizul Comisiei Naționale a Muzeelor și Colectiilor, cu respectarea normelor privind comerțul cu bunuri culturale mobile.

(3) Operatorii economici autorizați să comercializeze bunuri culturale mobile sunt obligați să afișeze la loc vizibil normele privind comerțul cu bunuri culturale mobile.

(4) Operatorii economici autorizați să comercializeze bunuri culturale mobile sunt obligați să dețină un registru în care să menționeze, corect și complet, numele și adresa ofertantului, descrierea și prețul fiecărui bun. Informațiile continute în registru au caracter confidențial.

(5) Operatorii economici autorizați să comercializeze bunuri culturale mobile au obligația de a înștiința în scris, în termen de 5 zile de la data ofertei, serviciile publice deconcentrate ale

Ministerului Culturii si Cultelor despre existenta unor bunuri susceptibile de a fi clasate.

(6) Operatorii economici autorizati sa comercializeze bunuri culturale mobile au obligatia ca in termen de 5 zile sa informeze in scris proprietarul bunului cu privire la posibilitatea de declansare a procedurii de clasare.

(7) Operatorii economici autorizati sa comercializeze bunuri culturale mobile sunt obligati ca, in termen de 3 zile de la data inregistrarii in registrul propriu a bunurilor clasate in tezaur, sa comunice in scris serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii si Cultelor, in a carui raza teritoriala isi au sediul, punerea acestora in vanzare, precum si, dupa caz, sa transmita un exemplar al catalogului editat in scopul organizarii unei licitatii publice, indiferent daca bunurile scoase la licitatie sunt sau nu sunt clasate in patrimoniul cultural national mobil.

Art. 36

(1) Bunurile culturale mobile, proprietate a persoanelor fizice sau juridice de drept privat, clasate in tezaur, pot face obiectul unei vanzari publice numai in conditiile exercitarii dreptului de preemtiune de catre statul roman, prin Ministerul Culturii si Cultelor, si cu respectarea dispozitiilor art. 35 alin. (7).

(2) Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor sunt obligate sa transmita Ministerului Culturii si Cultelor, in termen de 3 zile de la primirea comunicarii scrise a operatorului economic autorizat, inregistrarea privind punerea in vanzare a unui bun cultural mobil clasat in tezaur.

(3) Termenul de exercitare a dreptului de preemtiune al statului este de maximum 30 de zile, calculat de la data inregistrarii comunicarii prevazute la alin. (2), iar valoarea de achizitionare este cea negociata cu vanzatorul sau cu operatorul economic autorizat ori cea rezultata din licitatie publica.

(4) Ministerul Culturii si Cultelor va prevedea in bugetul propriu sumele necesare destinate exercitarii dreptului de preemtiune.

(5) Nerespectarea dispozitiilor alin. (1) atrage nulitatea absoluta a vanzarii.

Art. 37

(1) Scoaterea peste frontiera a bunurilor culturale mobile constituie operatiune de export, care poate fi temporar sau definitiv.

(2) Exportul temporar sau definitiv al bunurilor culturale mobile clasate sau neclasate se efectueaza numai pe baza certificatului de export.

(3) Certificatul de export va fi emis de serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor, in conditiile prezentei legi.

(4) Exportul temporar pentru bunurile culturale mobile clasate in tezaur, indiferent de proprietar sau de titularul dreptului de administrare, va fi avizat de Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor si va fi aprobat de ministrul culturii si cultelor.

(5) Scoaterea din tara, pe orice cale, a bunurilor culturale mobile pentru care nu s-a obtinut certificatul de export temporar sau definitiv, eliberat in conditiile legii, constituie operatiune de export ilegal.

Art. 38

(1) Bunurile culturale mobile clasate, aflate in proprietatea statului sau a unitatilor

administrativ-teritoriale, se exporta numai temporar si numai pentru organizarea unor expozitii in strainatate, pentru investigatii de laborator, restaurare sau expertizare.

(2) Bunurile culturale mobile clasate in tezaur, aflate in proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, pot fi exportate numai temporar.

Art. 39

(1) Bunurile culturale mobile clasate in fond, aflate in proprietatea persoanelor fizice sau juridice de drept privat, pot fi exportate definitiv, numai in cadrul unui schimb de bunuri culturale, cu valoare si semnificatie comparabile, care pot constitui unicate sau raritati pentru patrimoniul muzeal din Romania.

(2) Schimbul prevazut la alin. (1) este aprobat prin ordin al ministrului culturii si cultelor, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor.

(3) Bunul cultural obtinut prin schimbul prevazut la alin. (1) urmeaza regimul juridic al bunului dat in schimb.

Art. 40

(1) Prin derogare de la prevederile art. 38 alin. (1), bunurile culturale mobile clasate in fond, aflate in domeniul privat al statului, respectiv al judetelor, municipiilor, oraselor sau comunelor, pot fi exportate definitiv, numai in cadrul unui schimb de bunuri culturale de aceeasi importanta si semnificatie culturala si numai in cazuri cu totul exceptionale, in care prevaleaza interesul istoric, stiintific ori cultural.

(2) Schimbul prevazut la alin. (1) este aprobat prin hotarare a Guvernului, respectiv a consiliului judetean sau local, dupa caz, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor.

(3) Bunul cultural obtinut prin schimbul prevazut la alin. (1) urmeaza regimul juridic al bunului dat in schimb.

Art. 41

(1) In cazul cererii de export temporar sau definitiv al unui bun cultural mobil neclasat termenele prevazute la art. 12 alin. (2) si la art. 14 alin. (1), cumulate, se reduc la 30 de zile.

(2) Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor este obligata sa se pronunte, in legatura cu clasarea bunului cultural mobil, in termen de 30 de zile de la data declansarii procedurii de clasare.

Art. 42

Donatiile avand ca obiect bunuri culturale mobile facute institutiilor publice specializate ori cultelor religioase, potrivit legii, sunt scutite de orice taxe.

Art. 43

(1) Persoanele fizice sau juridice de drept privat, proprietare ale bunurilor culturale mobile clasate, au obligatia de a anunta in scris serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor in termen de 15 zile de la data transferarii unui astfel de bun in proprietatea altei persoane, precum si de la data instituirii unui drept real asupra unui astfel de bun.

(2) In cazul pierderii sau al furtului bunurilor culturale mobile clasate, proprietarii, titularii altor drepturi reale, titularii dreptului de administrare, precum si detinatorii cu orice titlu ai acestor

bunuri au obligatia de a anunta, in scris, in termen de 24 de ore de la constatare, organul de politie din raza teritoriala.

(3) In cazurile prevazute la alin. (2), precum si in cazul distrugerii totale sau partiale a bunurilor culturale mobile clasate proprietarii, titularii altor drepturi reale, titularii dreptului de administrare, precum si detinatorii cu orice titlu ai acestor bunuri au obligatia de a anunta in scris serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii si Cultelor in termen de 3 zile de la constatare.

(4) Dupa inregistrarea comunicarii prevazute la alin. (3) serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor vor anunta imediat, in scris, organele de politie din raza teritoriala.

Art. 44

(1) Succesorii rezervatari sunt scutiti de taxele succesoriale pentru bunurile culturale mobile clasate care fac parte din masa succesorală.

(2) In cazul celorlalti succesori, acestia pot ceda, in contul taxelor succesoriale, astfel de bunuri, care vor intra in proprietatea publica si vor fi date, potrivit legii, in administrarea institutiilor publice specializate, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor.

(3) Donatiile sau legatele privind bunuri culturale mobile clasate, efectuate in favoarea statului, unitatilor administrativ-teritoriale sau cultelor religioase, sunt scutite de orice taxe.

Art. 45

(1) Bunurile culturale mobile clasate, aflate in proprietate publica, ce sunt scoase din functiune, pot fi valorificate de persoanele juridice de drept public detinatoare, numai prin transmiterea cu titlu gratuit Ministerului Culturii si Cultelor, pentru a fi repartizate institutiilor publice specializate.

(2) Destructurarea, dezmembrarea sau, dupa caz, fragmentarea bunurilor prevazute la alin. (1), in vederea scoaterii lor din functiune, este interzisa.

Capitolul VI - Regimul juridic al bunurilor arheologice mobile descoperite intamplator sau prin cercetari arheologice

Art. 46

(1) Bunurile arheologice, epigrafice, numismatice, paleontologice sau geolitice, descoperite in cadrul unor cercetari sistematice cu scop arheologic ori geologic sau in cadrul unor cercetari arheologice de salvare ori avand caracter preventiv, precum si cele descoperite intamplator prin lucrari de orice natura, efectuate in locuri care fac obiectul exclusiv al proprietatii publice, conform art. 136 alin. (3) din Constitutia Romaniei, republicata, intra in proprietate publica, potrivit dispozitiilor legale.

(2) Din momentul descoperirii bunurile prevazute la alin. (1) sunt supuse procedurii de clasare, in conditiile prezentei legi, si intra in administrarea institutiei care finanteaza sau coordoneaza cercetarile; in cazul in care Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor constata ca in institutia respectiva nu sunt indeplinite conditiile corespunzatoare de conservare si securitate, aceasta va

propune serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii si Cultelor in a carui raza de activitate au fost descoperite bunurile arheologice in cauza alte institutii publice specializate din aceeasi raza, care indeplinesc conditiile corespunzatoare. Serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii si Cultelor va decide asupra institutiei careia i se vor transmite in administrare bunurile arheologice respective.

Art. 47

(1) Cercetarile arheologice sistematice, precum si cele preventive sau de salvare, efectuate de persoane juridice, sunt autorizate, coordonate si controlate de Comisia Nationala de Arheologie si de Ministerul Culturii si Cultelor, potrivit legislatiei in domeniul protejarii patrimoniului arheologic.

(2) Persoanele fizice sau persoanele juridice neautorizate nu au dreptul de a efectua in siturile arheologice detectii si cercetari sau orice fel de alte interventii care pot deteriora sau pot afecta aceste situri.

Art. 48

(1) Cercetarile arheologice efectuate pe terenurile proprietate privata apartinand persoanelor fizice, persoanelor juridice de drept privat sau cultelor religioase se fac numai cu acordul proprietarului si, dupa caz, al sefului cultului.

(2) In cazul in care proprietarul terenului nu isi da acordul pentru efectuarea cercetarilor arheologice, acestea vor putea fi autorizate de instanta judecatoreasca competenta, la cererea autoritatii publice sau a institutiei publice, dupa caz, in subordinea careia se afla initiatorul cercetarilor arheologice.

(3) Proprietarul terenului este indreptatit sa solicite negocierea unui termen maxim pentru efectuarea lucrarilor si sa primeasca despagubiri, anterior inceperii lucrarilor, de la autoritatile publice sau de la institutiile publice in subordinea carora se afla initiatorul cercetarilor arheologice, pentru daunele aduse solului, plantatiilor sau constructiilor, precum si pentru orice alte prejudicii produse ca urmare a cercetarilor efectuate.

(4) Despagubirile se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, in caz de divergente, de catre instantele judecatoresti competente.

(5) Despagubirile vor fi suportate din sumele prevazute in bugetele institutiilor publice, dupa caz, in subordinea carora se afla initiatorul cercetarilor arheologice.

(6) Emiterea certificatului privind eliberarea de sarcina arheologica a unui teren, precum si finantarea cercetarilor arheologice preventive necesare, indiferent de regimul proprietatii terenului, este obligatorie inaintea inceperii oricaror lucrari care pot afecta situl si se realizeaza potrivit prevederilor legislatiei privitoare la protejarea patrimoniului arheologic.

(7) Finantarea cercetarilor arheologice pentru emiterea certificatului prevazut la alin. (6), cu privire la terenurile in care se gasesc bunuri arheologice, identificate prin investigatii anterioare, este asigurata de beneficiarul lucrarilor.

Art. 49

(1) Persoanele fizice care au descoperit in mod intamplator bunuri din categoria celor prevazute la art. 46 alin. (1) sunt obligate sa le predea, in termen de 72 de ore de la descoperire, primarului unitatii administrativ-teritoriale in a carei raza a fost facuta descoperirea.

(2) Primarul este obligat sa instiinteze serviciul public deconcentrat al Ministerului Culturii si Cultelor, in termen de 72 de ore, cu privire la bunurile descoperite, luand totodata masuri de paza si de conservare a acestora.

(3) Primarul este obligat sa predea bunurile astfel descoperite, in termen de 10 zile, serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii si Cultelor.

(4) Autorii descoperirilor intamplatoare, care au predat, in conditiile prevazute la alin. (1), bunurile descoperite, au dreptul la o recompensa baneasca de 30% din valoarea bunului, calculata in momentul acordarii recompensei, iar, in cazul unor descoperiri arheologice de valoare exceptionala, se poate acorda si o bonificatie suplimentara de pana la 15% din valoarea bunului.

(5) Valoarea bunurilor astfel descoperite se stabileste de expertii acreditati ai serviciului public deconcentrat al Ministerului Culturii si Cultelor sau, dupa caz, de alti experti acreditati.

(6) Recompensele si bonificatia, stabilite potrivit alin. (4) si (5), vor fi suportate din bugetul ordonatorului principal de credite sau din bugetele locale, in functie de subordonarea institutiilor culturale in administrarea carora vor fi transmise bunurile descoperite si vor fi platite in cel mult 18 luni de la data predarii bunului.

(7) In cazul in care autorul descoperirii nu primeste recompensa in termenul stabilit la alin. (6), acesta se poate adresa instantei judecatoresti competente printr-o actiune scutita de taxa judiciara de timbru.

Capitolul VII - Finantarea activitatilor specifice de protejare a patrimoniului cultural national mobil

Art. 50

(1) Finantarea activitatilor de descoperire, colectare, cercetare, expertizare, clasare, inventariere, depozitare, conservare, preparare, restaurare, protejare si punere in valoare a bunurilor culturale mobile clasate, indiferent de proprietar, de titularii altor drepturi reale si de titularii dreptului de administrare, se poate face de Ministerul Culturii si Cultelor, Ministerul Educatiei, Cercetarii si Tineretului, autoritatile administratiei publice centrale si locale, Academia Romana si de alte institutii publice, dupa caz, din venituri proprii si din alocatii bugetare.

(2) Alocatiile bugetare destinate activitatilor prevazute la alin. (1) vor fi nominalizate cu aceste destinatii in bugetul Ministerului Culturii si Cultelor, al Ministerului Educatiei si Cercetarii, in bugetele autoritatilor administratiei publice centrale si locale, precum si in bugetele altor institutii publice.

(3) Achizitionarea de bunuri culturale mobile pentru institutiile publice specializate, in functie de subordonarea acestora, se poate face din sumele prevazute cu aceasta destinatie in bugetele autoritatilor administratiei publice centrale sau locale.

Art. 51

(1) Veniturile gestionate in regim extrabugetar pot proveni din urmatoarele surse:

a) donatiile sau legatele dobandite de la persoane fizice sau persoane juridice, din tara ori din

strainatate;

b) cota de 5% instituita de autoritatile administratiei publice locale asupra pretului de vanzare al reproducerilor realizate de pe bunuri culturale mobile proprietate publica si introduse in circuit comercial;

c) cota de 5% instituita de autoritatile administratiei publice locale asupra pretului obtinut din vanzarile de bunuri culturale, efectuate prin licitatii, anticariate, consignatii si case de amanet;

d) tarifele percepute de serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor pentru efectuarea oricaror expertize solicitate.

(2) Cotele prevazute la alin. (1) lit. b) si c) se adauga la preturile de vanzare ale bunurilor respective.

Capitolul VIII - Organisme si institutii specializate

Art. 52

(1) Descoperirea, colectarea, cercetarea, expertizarea, clasarea, inventarierea, depozitarea, conservarea, prepararea, restaurarea, protejarea, achizitionarea si punerea in valoare a patrimoniului cultural national mobil se realizeaza prin organisme si institutii specializate, care au competente generale si speciale in domeniu, precum si prin persoane fizice sau juridice, in conditiile prezentei legi.

(2) Persoanele fizice, care nu detin documente de atestare a calitatii de expert, emise de Ministerul Culturii si Cultelor, dar care sunt autorizate ca expert tehnic de alte autoritati ale administratiei publice centrale, pot realiza expertize, in conditiile prezentei legi, numai in baza acreditarii prealabile a acestora, de catre Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor.

Art. 53

(1) Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor este organismul stiintific consultativ si de avizare in domeniu al Ministerului Culturii si Cultelor si este condusa de un presedinte numit, prin ordin al ministrului culturii si cultelor, dintre specialistii cu autoritate recunoscuta in domeniu.

(2) Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor este alcatuita din 21 de specialisti, numiti prin ordin al ministrului culturii si cultelor, pe o perioada de 4 ani, propusi de:

a) presedintele comisiei - 6 membri;

b) institutiile publice specializate si colectionarii de bunuri culturale mobile - 7 membri;

c) cultele, Academia Romana si institutiile publice de invatamant superior de profil - 7 membri.

(3) Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor isi desfasoara activitatea pe baza unui regulament de organizare si functionare, elaborat de membrii Comisiei si aprobat prin ordin al ministrului culturii si cultelor.

(4) Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor se constituie din subcomisii pentru domeniile prevazute la art. 3. Secretarul Comisiei si secretarii subcomisiilor sunt numiti din cadrul directiei de specialitate a Ministerului Culturii si Cultelor. Subcomisiile functioneaza conform regulamentului Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor, prevazut la alin. (3). Presedintii subcomisiilor sunt vicepresedinti ai Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor.

(5) Comisia Nationala a Muzeelor si Colectiilor poate alege ca membri de onoare specialisti din

tară sau din străinătate, personalități științifice de recunoaștere internațională din domeniul protejării patrimoniului cultural național mobil și al muzeografiei, care sunt propuși de președinte și care sunt validați cu votul majorității simple a Comisiei.

(6) Cheltuielile de finanțare a Comisiei Naționale a Muzeelor și Colectiilor se efectuează din bugetul Ministerului Culturii și Cultelor. Membrii Comisiei Naționale a Muzeelor și Colectiilor primesc o indemnizație lunară, pentru lunile în care aceasta se întrunește, reprezentând 20% din salariul unui secretar de stat, la care se adaugă decontarea cheltuielilor de participare la lucrările Comisiei.

Art. 54

(1) Se înființează 8 comisii zonale ale muzeelor și colecțiilor, ca organisme științifice descentralizate ale Comisiei Naționale a Muzeelor și Colectiilor.

(2) Atribuțiile, numărul, teritoriul de competență, organizarea și funcționarea comisiilor zonale ale muzeelor și colecțiilor sunt stabilite prin Regulamentul de organizare și funcționare a Comisiei Naționale a Muzeelor și Colectiilor.

(3) Comisiile zonale ale muzeelor și colecțiilor au câte 7 membri, iar președinții acestora sunt membri ai Comisiei Naționale a Muzeelor și Colectiilor.

(4) Componenta comisiilor zonale ale muzeelor și colecțiilor se aprobă prin ordin al ministrului culturii și cultelor, care se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(5) Indemnizația lunară a fiecărui membru al unei comisii zonale, pentru lunile în care Comisia lucrează, reprezintă 20% din salariul unui secretar de stat, la care se adaugă decontarea cheltuielilor de participare la lucrările Comisiei.

Art. 55

Comisia Națională a Muzeelor și Colectiilor are următoarele atribuții:

- a) evaluează rapoartele de expertiză și hotărâște asupra clasării bunurilor culturale mobile, inclusiv a celor aflate în biblioteci;
- b) primește contestațiile făcute de persoane fizice și juridice cu privire la procedura de clasare a bunurilor culturale mobile și face propuneri referitoare la soluționarea acestora;
- c) avizează normele de clasare a bunurilor culturale mobile și normele privind comerțul cu bunuri culturale mobile;
- d) avizează normele privind executarea mulajelor, facsimilelor și copiilor, precum și a tirajelor postume după plăcile originale de gravură, în cazul bunurilor culturale mobile clasate;
- e) avizează normele de conservare și de restaurare a bunurilor culturale mobile clasate și stabilește prioritățile de restaurare a acestora;
- f) avizează normele de acreditare a experților, normele de acreditare a specialiștilor, normele de acreditare a conservatorilor și restauratorilor, precum și normele privind autorizarea laboratoarelor și a atelierelor de conservare și restaurare;
- g) avizează funcționarea laboratoarelor și a atelierelor care urmează să efectueze operațiuni de restaurare;
- h) avizează exportul temporar al bunurilor culturale mobile clasate;
- i) avizează normele metodologice privind exportul definitiv sau temporar al bunurilor culturale mobile;
- j) avizează funcționarea operatorilor economici care comercializează sau organizează licitații cu

bunuri culturale mobile;

k) avizeaza regulamentele de organizare si functionare a muzeelor si colectiilor publice;

l) acrediteaza expertii, specialistii, conservatorii si restauratorii;

m) acrediteaza specialistii care pot avea acces, in conditiile legii, la informatia continuta in registrele operatorilor economici autorizati sa comercializeze bunuri culturale mobile;

n) orice alte atributii date in competenta sa, potrivit legii.

Art. 56

(1) La nivelul judetelor si al municipiului Bucuresti functioneaza serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor.

(2) In termen de 30 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentei legi*), prin hotarare a Guvernului, initiata de Ministerul Culturii si Cultelor, se reorganizeaza inspectoratele judetene pentru cultura, prin comasare cu oficiile judetene pentru patrimoniul cultural national, in servicii publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor**).

*) Prezenta lege a intrat in vigoare la 90 de zile de la data de 27 octombrie 2000, data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

**) A se vedea nota explicativa de la finalul formei republicate.

Art. 57

Serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor au urmatoarele atributii in domeniul protejarii patrimoniului cultural national mobil:

a) intocmesc baza de date privind evidenta bunurilor culturale mobile clasate, aflate pe raza lor teritoriala;

b) inregistreaza cererile de clasare a bunurilor culturale mobile detinute de institutii nespecializate, de culte religioase, de alte persoane juridice, precum si de persoane fizice;

c) efectueaza expertiza necesara si intocmesc documentatia prevazuta de prezenta lege, in vederea clasarii bunurilor culturale mobile;

d) inainteaza Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor propunerile de clasare;

e) inregistreaza instiintarile de schimbare a proprietarului sau detinatorului, in cazul bunurilor culturale mobile clasate;

f) controleaza periodic starea de conservare si de securitate a bunurilor culturale mobile clasate, acordand consultanta de specialitate la solicitarea proprietarilor sau titularilor altor drepturi reale;

g) fac propuneri de includere in prioritatile de restaurare a bunurilor mobile clasate in tezaur, aflate la institutiile nespecializate, cultele religioase, alte persoane juridice decat institutiile publice specializate, precum si la persoanele fizice;

h) verifica daca operatorii economici autorizati sa comercializeze bunuri culturale mobile

respecta obligatiile ce le revin conform prezentei legi si normelor emise in aplicarea acesteia;

i) aproba, conform prezentei legi, exportul definitiv al bunurilor culturale mobile, eliberand, pe baza expertizei, certificatul de export intocmit potrivit normelor metodologice privind exportul definitiv sau temporar al bunurilor culturale mobile;

j) gestioneaza, in regim extrabugetar, veniturile realizate potrivit prevederilor art. 51 alin. (1) lit.

a) si d), dupa caz, precum si alocatiile de la bugetul de stat, destinate finantarii activitatilor

prevazute la art. 50 alin. (1);

k) colaboreaza si stabilesc, impreuna cu structurile abilitate ale Ministerului Apararii si ale Ministerului Internelor si Reformei Administrative, dupa caz, masurile de protectie a bunurilor culturale mobile, in caz de conflict armat sau de calamitati naturale;

l) orice alte atributii date in competenta lor prin prezenta lege.

Art. 58

Ministerul Culturii si Cultelor asigura finantarea editarii si publicarii Revistei muzeelor, precum si a altor publicatii de specialitate in domeniul patrimoniului cultural national mobil.

Art. 59

(1) In termen de 90 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentei legi*) se infiinteaza Institutul National de Cercetare in Domeniul Conservarii si Restaurarii, institutie publica in subordinea Ministerului Culturii si Cultelor.

(2) Organizarea si functionarea Institutului National de Cercetare in Domeniul Conservarii si Restaurarii se stabilesc prin hotarare a Guvernului, initiata de Ministerul Culturii si Cultelor.

(3) Institutul National de Cercetare in Domeniul Conservarii si Restaurarii are urmatoarele atributii principale:

a) investigheaza cu mijloace specifice de analiza materialele constituate ale bunurilor culturale mobile, in functie de compozitie, tehnologie de prelucrare si provenienta;

b) experimenteaza materiale necesare pentru conservarea si restaurarea bunurilor culturale mobile, precum si pentru combaterea agentilor biologici;

c) colaboreaza cu specialistii de profil la expertizarea bunurilor culturale clasate sau in curs de clasare;

d) pregateste si perfectioneaza specialisti in domeniile investigarii, conservarii si restaurarii bunurilor culturale mobile;

e) colaboreaza cu institutii de profil din tara si din strainatate.

*) Prezenta lege a intrat in vigoare la 90 de zile de la data de 27 octombrie 2000, data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Art. 60

(1) In subordinea Ministerului Culturii si Cultelor functioneaza Institutul de Memorie Culturala, institutie publica ce administreaza bazele de date privind bunurile culturale mobile.

(2) Regulamentul de functionare a Institutului de Memorie Culturala se aproba prin ordin al ministrului culturii si cultelor.

Art. 61

Institutul de Memorie Culturala are urmatoarele atributii principale:

a) centralizeaza si inregistreaza in baza nationala de date fisele de evidenta a bunurilor culturale mobile clasate, transmise de institutiile specializate si de serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor;

b) administreaza bazele de date privind evidenta informatizata si circulatia bunurilor culturale mobile, precum si Repertoriul Arheologic National;

- c) stocheaza inventarele privind bunurile culturale mobile clasate si documentele care au stat la baza operatiunilor de clasare;
- d) cerceteaza si valorifica documentar, inclusiv prin publicare, informatiile cuprinse in baza de date privind bunurile culturale mobile si in Repertoriul Arheologic National si acorda asistenta de specialitate, pe baza de contract, privind valorificarea documentar-stiintifica a informatiei detinute, cu acordul proprietarilor si cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor;
- e) elaboreaza norme, instrumente si sisteme informatice pentru evidenta bunurilor culturale mobile;
- f) colaboreaza cu institutii similare din tara si din strainatate;
- g) instituie, administreaza si publica pe internet, in baza informatiilor furnizate de Ministerul Culturii si Cultelor, Registrul bunurilor culturale distruse, disparute, furate sau exportate ilegal.

Capitolul IX - Restituirea bunurilor culturale mobile care au parasit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene

Art. 62

Prezentul capitol reglementeaza restituirea de catre statul roman a bunurilor culturale care au parasit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, incepand cu data de 1 ianuarie 1993, si transpune prevederile Directivei 93/7/CEE a Consiliului din 15 martie 1993 privind restituirea bunurilor culturale ce au parasit in mod ilegal teritoriul unui stat membru, publicata in Jurnalul Oficial al Comunitatilor Europene (JOCE) nr. L 074 din 27 martie 1993. Categoriile din care trebuie sa faca parte bunurile culturale ce fac obiectul prezentului capitol sunt prevazute in anexa care face parte integranta din prezenta lege.

Art. 63

(1) In intelesul prezentului capitol, prin bun cultural se intelege, dupa caz, bunul care face parte din:

- a) tezaur sau fond, fiind clasat in una dintre aceste categorii juridice inainte ori dupa parasirea ilegala a teritoriului Romaniei;
- b) tezaurul unui stat membru al Uniunii Europene, in conformitate cu legislatia statului respectiv, fiind clasat in aceasta categorie inainte ori dupa parasirea ilegala a teritoriului unui stat membru al Uniunii Europene;
- c) colectiile publice care figureaza in patrimoniul si in inventarele muzeelor, arhivelor si fondurilor bibliotecilor din Romania sau din unul dintre statele membre ale Uniunii Europene;
- d) patrimoniul si inventarele cultelor religioase si ale institutiilor ecleziastice din Romania sau din unul dintre statele membre ale Uniunii Europene;
- e) una dintre categoriile incluse in anexa la prezenta lege.

(2) In intelesul prezentului capitol, colectiile publice desemneaza colectiile care sunt proprietatea statelor membre ale Uniunii Europene, ale autoritatilor locale ori regionale din statele membre ale Uniunii Europene sau ale institutiilor publice aflate pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, institutii definite ca publice potrivit legislatiei respectivului stat al Uniunii Europene, aceste institutii fiind semnificativ finantate ori in proprietatea statului

respectiv sau in proprietatea autoritatilor locale ori regionale.

Art. 64

(1) In intelesul prezentului capitol, parasirea ilegala a teritoriului unui stat membru al Uniunii Europene desemneaza, dupa caz:

- a) iesirea unui bun cultural de pe teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, cu incalcarea legislatiei acestui stat in materie de protectie a bunurilor culturale;
- b) nerevenirea la sfarsitul unui export temporar legal sau orice incalcare a uneia dintre conditiile acestui export temporar a unui bun cultural.

(2) In intelesul prezentului capitol, prin posesor al bunului cultural care a parasit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene se intelege persoana fizica sau juridica ce detine, fizic, in nume propriu, respectivul bun cultural.

(3) In intelesul prezentului capitol, prin detinator al bunului cultural care a parasit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene se intelege persoana fizica sau juridica ce detine, fizic, respectivul bun cultural, in numele unei alte persoane fizice sau juridice, alta decat proprietarul de drept al bunului respectiv.

Art. 65

(1) Daca in cadrul unei urmariri penale, efectuate in conditiile legii, sunt descoperite indicii ca un bun cultural, care se gaseste pe teritoriul statului roman, a parasit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene, Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie notifica statului interesat, in conditiile Legii nr. 302/2004 privind cooperarea judiciara internationala in materie penala, cu modificarile si completarile ulterioare.

(2) Organul de urmarire penala solicita instantei sa dispuna transmiterea bunului cultural respectiv unei institutii specializate, in vederea conservarii.

Art. 66

(1) Orice stat membru al Uniunii Europene poate cere Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie, in conditiile Legii nr. 302/2004, cu modificarile si completarile ulterioare, efectuarea de cercetari in vederea descoperirii locului unde se afla, precum si a posesorului sau detinatorului unui bun cultural determinat. Cererea trebuie sa cuprinda date cu privire la descrierea bunului cultural care face obiectul cererii, precum si informatii cu privire la localizarea efectiva sau prezumtiva a bunului cultural.

(2) Daca, in conditiile alin. (1), bunul cultural este descoperit, Parchetul de pe langa Inalta Curte de Casatie si Justitie notifica aceasta statului membru al Uniunii Europene, proprietar al bunului, iar procurorul solicita instantei competente sa dispuna masuri privind transmiterea bunului cultural respectiv unei institutii specializate, in vederea conservarii, in conditiile Legii nr. 302/2004, cu modificarile si completarile ulterioare.

Art. 67

(1) Statul membru al Uniunii Europene, proprietar al bunului cultural descoperit, are dreptul de a verifica daca bunul respectiv este un bun cultural, in termen de doua luni de la data comunicarii notificarii prevazute la art. 65 alin. (1) si, dupa caz, la art. 66 alin. (2).

(2) Masurile de conservare prevazute la art. 65 alin. (2) si la art. 66 alin. (2) inceteaza daca statul

membru al Uniunii Europene interesat nu introduce actiunea in restituire in termen de un an de la data la care a luat la cunostinta despre locul unde se afla bunul cultural si despre identitatea posesorului sau detentorului, in conditiile prezentului capitol.

(3) Autoritatile romane competente vor lua toate masurile necesare pentru a preveni orice tentativa de a eluda procedura de restituire a bunului cultural care a parasit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.

(4) Autoritatile romane competente vor actiona ca mediator intre posesorul sau, dupa caz, detinatorul bunului cultural care a parasit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene si statul solicitant, in vederea restituirii bunului cultural respectiv, fara ca prin aceasta sa se aduca atingere dreptului statului solicitant de a initia actiune in instanta, in vederea restituirii bunului cultural.

(5) Autoritatile romane competente vor informa statul solicitant cu privire la initierea procedurii de restituire, in conditii de siguranta, a bunului cultural respectiv.

Art. 68

(1) Actiunea in restituirea bunului cultural care a parasit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene este introdusa de statul interesat la Curtea de Apel Bucuresti impotriva posesorului sau detentorului bunului.

(2) Actiunea in restituire prevazuta la alin. (1) trebuie sa fie insotita de urmatoarele documente:

- a) descrierea bunului care face obiectul actiunii in restituire;
- b) declaratie conform careia bunul care face obiectul actiunii in restituire este un bun cultural;
- c) declaratie a autoritatilor competente ale statului membru al Uniunii Europene reclamant, conform careia bunul cultural a parasit ilegal teritoriul sau.

(3) Daca la data la care este formulata actiunea in restituire iesirea de pe teritoriul statului membru al Uniunii Europene reclamant nu mai prezinta caracter ilicit, actiunea este respinsa ca fiind inadmisibila.

(4) Guvernul Romaniei, prin Ministerul Culturii si Cultelor, va prezenta Comisiei Europene, o data la 3 ani, un raport privind actiunile introduse cu privire la restituirea bunurilor culturale care au parasit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene.

Art. 69

(1) Actiunea in restituire prevazuta la art. 68 alin. (1) se prescrie in termen de un an de la data la care statul membru al Uniunii Europene reclamant a luat la cunostinta despre locul unde se afla bunul cultural si despre identitatea posesorului sau detentorului, dar nu mai tarziu de 30 de ani de la data la care bunul cultural a parasit ilegal teritoriul statului reclamant, membru al Uniunii Europene.

(2) In cazul bunurilor culturale care fac parte din colectiile publice prevazute la art. 63 alin. (1) lit. c), precum si pentru bunurile ecleziastice care, in statele membre ale Uniunii Europene, fac obiectul unei protectii speciale, in conformitate cu legile nationale, actiunea in restituire se prescrie in termen de 75 de ani, cu exceptia statelor membre ale Uniunii Europene in care actiunea este imprescriptibila sau in cazul acordurilor bilaterale incheiate de Romania cu statele membre ale Uniunii Europene, care stabilesc un termen mai mare de 75 de ani.

Art. 70

(1) Curtea de Apel Bucuresti hotaraste restituirea bunului cultural daca s-a stabilit ca bunul care face obiectul actiunii in restituire este un bun cultural in sensul art. 63 si ca parasirea teritoriului national al statului membru al Uniunii Europene are caracter ilegal, in conditiile art. 64.

(2) In conditiile alin. (1), instanta hotaraste acordarea unei despagubiri echitabile posesorului bunului cultural, precum si institutiei specializate care a efectuat masurile de conservare prevazute la art. 65 alin. (2) si la art. 66 alin. (2), dupa caz. Acordarea despagubirii posesorului este dispusa numai in cazul depunerii de catre acesta a tuturor diligentei cu ocazia achizitionarii bunului cultural respectiv.

(3) Sentinta Curtii de Apel Bucuresti prin care se dispune restituirea bunului cultural si acordarea despagubirilor prevazute la alin. (2) poate fi atacata cu recurs la Inalta Curte de Casatie si Justitie in termen de 15 zile de la comunicare. Inalta Curte de Casatie si Justitie va judeca recursul de urgenta.

(4) In cazul admiterii recursului prevazut la alin. (3), Inalta Curte de Casatie si Justitie, casand sentinta, va rejudeca litigiul in fond.

(5) Plata despagubirilor prevazute la alin. (2) cade in sarcina statului membru al Uniunii Europene reclamant, se efectueaza in momentul remiterii materiale a bunului care a facut obiectul actiunii in restituire si trebuie sa acopere, dupa caz:

- a) cheltuielile efectuate de posesorul de buna-credinta in legatura cu achizitionarea si conservarea bunului cultural;
- b) cheltuielile efectuate de institutia specializata in legatura cu conservarea bunului cultural.

(6) Cheltuielile ce decurg din executarea hotararii judecatoresti prin care se restituie bunul cultural cad in sarcina statului membru al Uniunii Europene reclamant.

(7) Dreptul statului membru al Uniunii Europene reclamant de a intra in posesia bunului cultural care face obiectul restituirii se prescrie in termen de 3 ani de la data la care hotararea judecatoreasca prin care se dispune restituirea bunului respectiv a ramas definitiva si irevocabila, daca in acest termen statul membru reclamant nu plateste despagubirile prevazute la alin. (2).

Art. 71

Statul membru al Uniunii Europene reclamant are dreptul la actiunea in regres impotriva persoanei responsabile de iesirea ilegala a bunului cultural de pe teritoriul sau, in cazul in care bunul cultural a fost restituit conform art. 70 alin. (1), precum si atunci cand statul respectiv a platit despagubirile prevazute la art. 70 alin. (2).

Art. 72

Exercitarea dreptului de a introduce actiunea in restituire nu aduce atingere dreptului statului membru al Uniunii Europene reclamant si, dupa caz, al proprietarului bunului cultural care a parasit ilegal teritoriul unui stat membru al Uniunii Europene de a formula alte actiuni, civile sau penale, in conformitate cu legislatia nationala a statului respectiv.

Capitolul X - Recuperarea bunurilor culturale mobile care au parasit ilegal teritoriul Romaniei

Art. 73

- (1) Ministerul Culturii si Cultelor poate cere oricarui stat, in conditiile legii, efectuarea de cercetari in vederea descoperirii locului unde se afla, precum si a identificarii posesorului sau detinatorului unui anume bun cultural care a parasit ilegal teritoriul Romaniei; cererea trebuie sa cuprinda date cu privire la descrierea bunului cultural, precum si informatii cu privire la localizarea prezumtiva a bunului cultural in cauza.
- (2) Actiunea in restituirea bunului cultural care a parasit ilegal teritoriul statului roman poate fi introdusa de Ministerul Culturii si Cultelor.
- (3) Categoriile din care trebuie sa faca parte bunurile culturale ce fac obiectul prezentului capitol sunt prevazute in anexa la prezenta lege.
- (4) Recuperarea bunului cultural astfel identificat in conditiile alin. (1) se realizeaza conform procedurilor legale convenite intre parti.
- (5) Prevederile art. 64 se aplica in mod corespunzator bunurilor culturale mobile din Romania care fac obiectul prezentului capitol.

Art. 74

- (1) Ministerul Culturii si Cultelor ia masuri pentru restituirea catre statul reclamant a bunului cultural care a parasit ilegal teritoriul acestuia, precum si pentru efectuarea de catre statul reclamant a platii despagubirilor acordate de instanta de judecata posesorului sau detinatorului de buna-credinta, precum si institutiei specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea bunului cultural.
- (2) Ministerul Culturii si Cultelor ia masuri pentru revenirea in tara a bunurilor culturale care au parasit ilegal teritoriul statului roman, precum si pentru efectuarea de catre statul roman a partii despagubirilor acordate de instanta de judecata posesorului sau detinatorului bunului, precum si institutiei specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea bunului cultural.

Art. 75

Ministerul Culturii si Cultelor are dreptul la actiune in regres impotriva persoanei responsabile de iesirea ilegala a bunului cultural de pe teritoriul statului roman, in cazul in care bunul cultural a fost recuperat, iar statul roman a fost obligat la plata unor despagubiri posesorului sau detentorului si, dupa caz, institutiei specializate care a efectuat cheltuielile privind conservarea materiala a bunului cultural.

Art. 76

Ministerul Culturii si Cultelor va notifica autoritatilor competente ale statelor membre ale Uniunii Europene cu privire la recuperarea bunurilor culturale ce au parasit ilegal teritoriul Romaniei.

Capitolul XI - Contraventii si infractiuni**SECTIUNEA 1 - Contraventii**

Art. 77

Incalcarea dispozitiilor prezentei legi atrage raspunderea disciplinara, materiala, civila, contraventionala sau penala, dupa caz.

Art. 78

(1) Constituie contraventii, daca nu sunt savarsite astfel incat, potrivit legii penale, sa constituie infractiuni, urmatoarele fapte:

a) nerespectarea de catre persoanele fizice sau juridice de drept privat a termenului si a conditiilor prevazute la art. 43 alin. (1);

b) nerespectarea de catre persoanele fizice sau juridice a termenului stabilit la art. 43 alin. (2) privind comunicarea pierderii, furtului, distrugerii totale sau partiale a unui bun cultural mobil clasat;

c) nerespectarea de catre operatorii economici autorizati in comercializarea bunurilor culturale mobile a obligatiei de a afisa la loc vizibil normele privind comertul cu bunuri culturale mobile, prevazute la art. 35 alin. (3);

d) nerespectarea de catre operatorii economici autorizati in comercializarea bunurilor culturale mobile a obligatiei de instiintare despre existenta unor bunuri culturale mobile susceptibile sa fie clasate, in termenul si conditiile prevazute la art. 35 alin. (5);

e) nerespectarea de catre persoanele fizice a obligatiei de predare a unui bun cultural mobil descoperit intamplator, in termenul prevazut la art. 49 alin. (1);

f) neindeplinirea de catre proprietari, de titularii altor drepturi reale, de titularii drepturilor de administrare sau de detinatorii cu orice titlu ai bunurilor mobile clasate a obligatiilor prevazute la art. 23 alin. (1) lit. a), c)-f);

g) neindeplinirea de catre autoritati a obligatiilor ce le revin potrivit prevederilor art. 22 alin. (2);

h) infiintarea si functionarea operatorilor economici specializati in comercializarea bunurilor culturale mobile, fara autorizarea Ministerului Culturii si Cultelor, emisa potrivit art. 35 alin. (2);

i) neindeplinirea de catre operatorii economici autorizati in comercializarea bunurilor culturale mobile a obligatiei de a intocmi registrul prevazut la art. 35 alin. (4);

j) nerespectarea de catre operatorii economici autorizati in comercializarea bunurilor culturale mobile a termenului si conditiilor prevazute la art. 35 alin. (7) privind punerea in vanzare a bunurilor culturale mobile clasate in tezaur;

k) executarea copiilor, mulajelor, tirajelor postume si facsimilelor de pe bunuri culturale mobile clasate, de catre persoanele fizice sau juridice, fara respectarea dispozitiilor art. 26 alin. (1);

l) realizarea de catre persoanele fizice sau juridice de reproduceri prin mijloace foto, video sau numerice de pe bunuri culturale mobile clasate, fara acordul scris al titularului dreptului de administrare sau al proprietarului bunului reprodus, potrivit art. 27 alin. (3);

m) utilizarea de catre persoanele fizice sau juridice de tehnici neadecvate de reproducere, de natura sa afecteze integritatea sau calitatea bunurilor culturale mobile clasate, potrivit art. 27 alin. (4);

n) neindeplinirea de catre proprietarii si titularii dreptului de administrare a bunurilor culturale mobile clasate a obligatiei prevazute la art. 23 alin. (2) lit. b);

- o) restaurarea bunurilor culturale mobile clasate in tezaur, fara avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor ori in afara laboratoarelor sau atelierelor autorizate, potrivit art. 29;
 - p) efectuarea oricaror lucrari care pot afecta situl arheologic, inaintea obtinerii certificatului privind eliberarea terenului de sarcina arheologica potrivit art. 48 alin. (6);
 - r) impiedicarea efectuarii cercetarilor pentru eliberarea terenului de sarcina arheologica potrivit art. 48 alin. (6).
- (2) Contraventiile prevazute la alin. (1) lit. a) si b) se sanctioneaza cu amenda de la 2.000 lei la 10.000 lei.
 - (3) Contraventiile prevazute la alin. (1) lit. c)-f) se sanctioneaza cu amenda de la 4.000 lei la 20.000 lei.
 - (4) Contraventiile prevazute la alin. (1) lit. g)-r) se sanctioneaza cu amenda de la 6.000 lei la 24.000 lei.
 - (5) Amenzile contraventionale pot fi aplicate si persoanelor juridice.
 - (6) Limitele amenzilor contraventionale se actualizeaza prin hotarare a Guvernului.

Art. 79

Copiile, mulajele, tirajele postume, facsimilele si reproducerile prin mijloace foto, video, numerice sau prin alte mijloace, executate cu incalcarea dispozitiilor art. 26 ori ale art. 27 alin. (3), se confisca de catre agentul constatatator si se transmit in administrarea unor institutii publice specializate, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor.

Art. 80

Constatarea contraventiilor si aplicarea sanctiunilor prevazute la art. 78 se fac de specialistii serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor, care, la cererea lor, vor fi asistati de organele de politie.

Art. 81

- (1) Impotriva procesului-verbal de constatare a contraventiei si de aplicare a sanctiunii se poate face plangere in termen de 15 zile de la comunicare.
- (2) Plangerea impotriva procesului-verbal de constatare a contraventiei si de aplicare a sanctiunii se solutioneaza de catre instanta judecatoreasca in a carei raza teritoriala a fost savarsita contraventia.

Art. 82

- (1) Prevederile prezentei legi, referitoare la contraventii, se completeaza cu dispozitiile Ordonantei Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contraventiilor, aprobata cu modificari si completari prin Legea nr. 180/2002, cu modificarile ulterioare, cu exceptia art. 28 si 29.
- (2) Amenzile se fac venit la bugetul de stat.

SECTIUNEA 2 - Infractioni

Art. 83

(1) Executarea de copii, mulaje, tiraje postume sau facsimile de pe bunuri culturale mobile clasate, fara acordul scris al titularului dreptului de administrare ori al proprietarului, potrivit art. 27 alin. (1) sau (2), dupa caz, constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 1 la 3 ani sau cu amenda.

(2) Copiile, mulajele, tirajele postume sau facsimilele, executate in conditiile prevazute la alin. (1), se confisca si se transmit in administrarea unor institutii publice specializate, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor.

Art. 84

Executarea de falsuri ale bunurilor culturale mobile clasate, in scopuri comerciale sau in orice alte scopuri, constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 1 la 5 ani.

Art. 85

(1) Degradarea, aducerea in stare de neintrebuintare sau distrugerea unui bun cultural mobil clasat ori impiedicarea luarii masurilor de conservare sau de salvare a unui astfel de bun, precum si inlaturarea masurilor luate constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Tentativa se pedepseste.

Art. 86

Degradarea, aducerea in stare de neintrebuintare sau distrugerea din culpa a unui bun cultural mobil clasat constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la o luna la un an sau cu amenda de la 1.500 lei la 7.500 lei.

Art. 87

(1) Efectuarea fara certificat de export a oricaror acte sau fapte care, potrivit dispozitiilor prezentei legi, constituie operatiuni de export ilegal se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani.

(2) Bunurile culturale mobile care au facut obiectul exportului ilegal se confisca si vor fi transmise in administrare institutiilor publice specializate, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor.

(3) Daca fapta prevazuta la alin. (1) a avut ca urmare pierderea unui bun cultural mobil clasat, pedeapsa este inchisoarea de la 3 la 10 ani.

(4) Tentativa se pedepseste.

Art. 88

Efectuarea oricaror operatiuni de export definitiv avand ca obiect bunuri culturale mobile clasate, indiferent de titularul dreptului de proprietate, constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 3 la 10 ani, iar bunurile se confisca si vor fi transmise in administrare institutiilor publice specializate, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor.

Art. 89

(1) Introducerea pe teritoriul statului roman, precum si detinerea, comercializarea, organizarea de expozitii sau orice operatie privind circulatia bunurilor culturale mobile ori provenite din dezmembrarea de bunuri culturale imobile, care fac parte din patrimoniul cultural al unui stat

strain, conform dispozitiilor legale ale statului respectiv, si care au fost exportate ilegal, se pedepesc cu inchisoare de la 3 la 10 ani.

(2) Bunurile prevazute la alin. (1) se confisca si vor fi transmise unor institutii specializate, in vederea conservarii si restituirii acestor bunuri statului din al carui patrimoniu cultural fac parte.

(3) In cazul infractiunii prevazute la alin. (1) urmarirea penala se efectueaza in mod obligatoriu de catre procuror.

(4) Tentativa se pedepseste.

Art. 90

Furnizarea de date confidentiale privind patrimoniul cultural national mobil altor persoane fizice sau juridice decat cele prevazute la art. 15 alin. (4) si (5) constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la un an sau cu amenda.

Art. 91

Trecerea unui bun cultural mobil dintr-o categorie juridica a patrimoniului cultural in alta, precum si declasarea unui bun cultural mobil, fara respectarea procedurilor prevazute la art. 19 si 20, constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la un an sau cu amenda.

Art. 92

(1) Efectuarea de catre persoanele fizice sau juridice neautorizate, conform art. 47, a unor detectii sau sapaturi in siturile arheologice constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 2 la 7 ani si confiscarea detectoarelor.

(2) Tentativa se pedepseste.

Art. 93

Executarea de catre persoanele fizice, fara acreditare si certificat de libera practica, prevazute la art. 28 alin. (2) si (3), a unor lucrari de conservare sau de restaurare de bunuri culturale mobile clasate constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la un an sau cu amenda.

Art. 94

Functionarea fara autorizatia prevazuta la art. 28 alin. (4) a laboratoarelor sau atelierelor care executa lucrari de restaurare si conservare a bunurilor culturale mobile clasate constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la 6 luni la un an sau cu amenda.

Art. 95

Topirea sau modificarea, sub orice forma, a bunurilor culturale mobile clasate, care sunt detinute cu orice titlu de Banca Nationala a Romaniei, de Monetaria Statului sau de celelalte banci constituie infractiune si se pedepseste cu inchisoare de la unu la 5 ani.

Capitolul XII - Dispozitii tranzitorii si finale

Art. 96

(1) In termen de 90 de zile de la data publicarii prezentei legi in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, Ministerul Culturii si Cultelor va emite, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor:

- a) Normele de clasare a bunurilor culturale mobile;
- b) Normele de conservare si restaurare a bunurilor culturale mobile clasate;
- c) Normele de conservare si restaurare a bunurilor culturale aflate in colectii publice;
- d) Normele de acreditare a expertilor;
- e) Normele de acreditare a specialistilor;
- f) Normele de acreditare a conservatorilor si restauratorilor;
- g) Normele privind autorizarea laboratoarelor si a atelierelor de conservare si restaurare*);
- h) Normele metodologice privind exportul definitiv sau temporar al bunurilor culturale mobile**);
- i) Normele privind comertul cu bunuri culturale mobile***).

(2) Normele prevazute la alin. (1) lit. a)-h) vor fi aprobate prin ordin al ministrului culturii si cultelor si vor fi publicate in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

(3) Normele prevazute la alin. (1) lit. i) vor fi aprobate prin hotarare a Guvernului.

*) A se vedea Hotararea Guvernului nr. 216/2004 pentru aprobarea Normelor privind autorizarea laboratoarelor si a atelierelor de conservare si restaurare, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 196 din 5 martie 2004, cu modificarile ulterioare.

**) A se vedea Hotararea Guvernului nr. 518/2004 pentru aprobarea Normelor metodologice privind exportul definitiv sau temporar al bunurilor culturale mobile, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 370 din 28 aprilie 2004, cu modificarile ulterioare.

***)) A se vedea Hotararea Guvernului nr. 1.420/2003 pentru aprobarea Normelor privind comertul cu bunuri culturale mobile, publicata in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 900 din 16 decembrie 2003, cu modificarile si completarile ulterioare.

Art. 97

In termen de 3 luni de la data intrarii in vigoare a prezentei legi****), Ministerul Culturii si Cultelor va institui urmatoarele registre:

- a) Registrul expertilor, in care vor fi inscrise persoanele acreditate ca experti pentru domeniile prevazute la art. 3;
- b) Registrul conservatorilor si restauratorilor;
- c) Registrul bunurilor culturale distruse, furate, disparute sau exportate ilegal.

Art. 98

(1) In termen de 3 luni de la data intrarii in vigoare a prezentei legi****) institutiile publice specializate sunt obligate sa prezinte Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor propuneri in legatura cu clasarea in tezaur a bunurilor culturale mobile detinute.

(2) In termen de 6 luni de la data intrarii in vigoare a prezentei legi cultele religioase, precum si institutiile publice nespecializate sunt obligate sa depuna la serviciile publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor in a caror raza teritoriala isi au sediul inventarul de bunuri culturale mobile detinute, in vederea efectuarii operatiunilor de clasare.

(3) Termenul de finalizare a procedurii de clasare este de 6 luni pentru bunurile culturale

mobile prevazute la alin. (1) si (2), care sunt supuse acestei proceduri in primele 9 luni de aplicare a prezentei legi.

****) Prezenta lege a intrat in vigoare la 90 de zile de la data de 27 octombrie 2000, data publicarii in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I.

Art. 99

(1) Bunurile culturale mobile depuse in custodia unor institutii publice dupa data de 31 decembrie 1947 vor fi restituite de catre institutiile detinatoare persoanelor fizice sau juridice care le-au depus, potrivit dreptului comun, la cererea scrisa a acestora, cu avizul Comisiei Nationale a Muzeelor si Colectiilor.

(2) Bunurile culturale mobile preluate inainte de 6 septembrie 1940 de autoritati ale statului nu pot fi revendicate; bunurile culturale mobile preluate ilegal de autoritati ale statului dupa data de 6 septembrie 1940 pot fi revendicate de proprietarii de drept si vor fi restituite acestora de catre institutiile care le detin, pe baza unei hotarari judecatoresti definitive. Actiunile in justitie pentru revendicare sunt scutite de taxe judiciare de timbru. Institutiile detinatoare de arhive privind bunurile culturale mobile sunt obligate sa permita accesul la documentele privind provenienta si preluarea acestora.

(3) Bunurile culturale mobile clasate, care fac obiectul restituirii in conditiile alin. (2), pot fi transmise proprietarilor de drept numai dupa garantarea in scris, de catre acestia, a respectarii dispozitiilor prezentei legi.

Art. 100

(1) Operele de arta plastica si fotografica, operele de arta decorativa sau de cult, operele cu caracter etnografic, ale mestesugarilor populari, precum si alte opere create de autori in viata nu pot face obiectul clasarii.

(2) Bunurile culturale prevazute la alin. (1) pot fi exportate definitiv sau temporar fara nici o restrictie.

Art. 101

In termen de 6 luni de la data intrarii in vigoare a prezentei legi*) declaratiile persoanelor fizice, precum si fisierile alfabetice sau pe domenii, completate ca urmare a aplicarii prevederilor Legii nr. 63/1974 privind ocrotirea patrimoniului cultural national al Republicii Socialiste Romania, publicata in Buletinul Oficial, Partea I, nr. 137 din 2 noiembrie 1974, abrogata prin Decretul nr. 90/1990 privind infiintarea si organizarea Comisiei Muzeelor si Colectiilor, publicat in Monitorul Oficial al Romaniei, Partea I, nr. 20 din 6 februarie 1990, aflate in pastrarea serviciilor publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor si a Institutului de Memorie Culturala, se inventariaza, se sigileaza si se predau Arhivelor Nationale.

Art. 102

In termen de 90 de zile de la data intrarii in vigoare a prezentei legi*), in cadrul Inspectoratului General al Politiei din Ministerul Internelor si Reformei Administrative se organizeaza structuri specializate in prevenirea, descoperirea si urmarirea faptelor ilegale la regimul bunurilor care fac parte din patrimoniul cultural national mobil.

Art. 103

În termen de 90 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei legi*) Ministerul Economiei și Finanțelor, cu avizul Ministerului Culturii și Cultelor, va crea, în cadrul Autorității Naționale a Vămilor, structuri specializate în prevenirea și combaterea traficului ilegal cu bunuri culturale mobile.

*) Prezenta lege a intrat în vigoare la 90 de zile de la data de 27 octombrie 2000, data publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. 104

Ministerul Culturii și Cultelor, Ministerul Internelor și Reformei Administrative și Ministerul Apărării vor asigura, printr-un program de acțiuni coordonate, protecția și integritatea bunurilor culturale mobile clasate, aflate în instituții specializate și nespecializate, în instituții de cult, precum și în colecții private, împotriva riscurilor ce decurg din calamități naturale, tulburări publice sau conflicte armate.

Art. 105

(1) Prezenta lege intră în vigoare la 90 de zile de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României, Partea I.

(2) La aceeași dată se abroga dispozițiile art. 2 alin. 2, art. 3-5, art. 9, 11 și 12 din Ordonanța Guvernului nr. 27/1992 privind unele măsuri pentru protecția patrimoniului cultural național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 215 din 28 august 1992, aprobată și modificată prin Legea nr. 11/1994, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 65 din 14 martie 1994, și dispozițiile art. 3 lit. a) și b), art. 4, 6, art. 8 alin. (1) lit. d), art. 9 lit. b) și d), art. 11, 15, 20, 25, art. 27 alin. (1), art. 28 și ale art. 30 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 68/1994 privind protejarea patrimoniului cultural național, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 247 din 31 august 1994, aprobată și modificată prin Legea nr. 41/1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 105 din 30 mai 1995, cu modificările și completările ulterioare, precum și orice alte dispoziții contrare.

ANEXA - CATEGORII DE BUNURI CULTURALE ce pot face obiectul restituirii, respectiv al recuperării, în înțelesul cap. IX și X

1. Obiecte arheologice mai vechi de 100 de ani, care provin din:
 - a) descoperiri și săpături arheologice, terestre sau subacvatice;
 - b) situri arheologice;
 - c) colecții arheologice.
2. Elemente provenite din dezmembrarea unui monument artistic, istoric sau religios, ce constituie parte integrantă din acesta, mai vechi de 100 de ani.
3. Picturi sau tablouri realizate integral de mână, în orice tehnică și pe orice tip de suport.
4. Mozaicuri, altele decât cele incluse la pct. 1 sau la pct. 2, și desene realizate integral de mână,

in orice tehnica si pe orice tip de suport.

5. Gravuri originale, stampe, serigrafii si litografii, impreuna cu matritele si primele exemplare imprimate ale acestora.

6. Productii originale de arta statuara sau sculpturi si copii executate prin acelasi procedeu ca si originalul, altele decat cele incluse la pct. 1.

7. Fotografii, filme si negativele acestora.

8. Incunabule si manuscrise, inclusiv harti si partituri muzicale, ca exemplare individuale sau in colectii.

9. Carti mai vechi de 100 de ani, ca exemplare izolate sau in colectii.

10. Harti imprimate mai vechi de 200 de ani.

11. Arhive si componente ale acestora, de orice tip, in orice tehnica, avand elemente mai vechi de 50 de ani.

12. a) Colectii si specimene provenind din colectii de zoologie, botanica, mineralogie sau anatomie;

b) Colectii cu semnificatie istorica, paleontologica, etnografica sau numismatica.

13. Mijloace de transport mai vechi de 75 de ani.

14. Orice alt bun cultural mobil neinclus in categoriile prevazute la pct. 1-13, mai vechi de 50 de ani.

NOTA: In prezent, urmatoarele institutii si sintagme, care figurau in textul Legii nr. 182/2000, publicata in anul 2000, au devenit:

- "Ministerul Culturii" - "Ministerul Culturii si Cultelor", conform Hotararii Guvernului nr. 78/2005 privind organizarea si functionarea Ministerului Culturii si Cultelor, republicata;

- "Ministerul de Interne" - "Ministerul Internelor si Reformei Administrative", conform Ordonantei de urgenta a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea si functionarea Ministerului Internelor si Reformei Administrative, aprobată cu modificari si completari prin Legea nr. 15/2008;

- "Ministerul Finantelor" - "Ministerul Economiei si Finantelor", conform Hotararii Guvernului nr. 386/2007 privind organizarea si functionarea Ministerului Economiei si Finantelor, cu modificarile si completarile ulterioare;

- "Directia Generala a Vamilor" - "Autoritatea Nationala a Vamilor", conform Hotararii Guvernului nr. 532/2007 privind organizarea si functionarea Autoritatii Nationale a Vamilor, cu modificarile si completarile ulterioare;

- "Laboratorul National de Cercetare in Domeniul Conservarii si Restaurarii" - "Institutul National de Cercetare in Domeniul Conservarii si Restaurarii", conform Legii nr. 488/2006 pentru modificarea si completarea Legii nr. 182/2000 privind protejarea patrimoniului cultural national mobil;

- "directia/directiile judetean/judetene pentru cultura si patrimoniul cultural national" si "directia/directiile judetean/ judetene pentru cultura, culte si patrimoniul cultural national, respectiv a municipiului Bucuresti" - "servicii publice deconcentrate ale Ministerului Culturii si Cultelor", conform Legii nr. 488/2006 pentru modificarea si completarea Legii nr. 82/2000 privind protejarea patrimoniului cultural national mobil.